

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2018*** ROČNÍK XIX.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

Spisovatelé nejsou živi hovězím ani kuřecím masem, ale výlučně
chválou.
Henry de Montherlant

Ilona Pluhařová HÁDANKA

Co je geniální?
Který z vynálezů?
Papír běžně k mání
zohýbaný
ocelícím skladem
a tím pádem
za krušného tání
v toku pláče
zavzdoruje
nepromáčen

MANŽELSKÉ ETUDY INSPIRUJÍCÍ

Nevím, jestli jste koncem ledna sledovali v televizi cyklus příběhů „Manželské etudy“, kdy režisérka Helena Třeštíková mapovala osudy šestice manželských párů, které vstoupily do manželství někdy kolem roku 1980. Takže jste mohli vidět, kam se život těchto lidí a jejich potomků posunul za více než 35 let.

Možná jsem nostalgický, ale já si při té příležitosti vzpomněl na LiS. Říkal jsem si, že by nebylo od věci, zase se jednou po letech sejít, říci si, co jsme za dobu, kdy jsme se oficiálně viděli naposledy (tedy 24.dubna 2015) udělali, kam jsme došli, jak jsme se případně změnili nebo nezměnili.

Možná netoužíte všichni po takovém setkání, ale já bych byl rád, kdybychom se opět viděli. S některými z vás jsem o tom již hovořil, a tak navrhuji, že bychom se sešli v naší staré známé restauraci Lucii ve středu 25.dubna 2018 v 16 hodin! Svým způsobem je to datum symbolické, neboť právě 24.dubna 1990 literární kroužek vznikl.

Dejte vědět, jestli jste pro. Ideální by bylo do konce února, abyste se ozvali na můj mail: Franczub@seznam.cz ! Neboť bude třeba zajistit rezervaci.

Dokonce se Martin Žantovský nabídl, že by odvezl některé účastníky po skončení akce domů (týká se hlavně Josefa Jindry!)

Já vím, že tři roky nejsou zase tak dlouhá doba, nakonec s řadou z vás se stále setkávám na nejrůznějších kulturních akcích, ale přece jenom je něco jiného potkat se a posedět.

Nechci v žádném případě oživovat literární spolek, ale rád vás uvidím, neboť jsme přes všechny názorové umělecké neshody prošli společně kus cesty životem. A vězte, že nechovám vůči nikomu zášť!

Takže pokud chcete, dejte vědět! A přijďte! Všechny Vás zvů!

Václav

P.S. Rád přivítám Vaše literární práce k uveřejnění do ČAJe či Kobry. V poslední době převažují příspěvky autorů mimo Jičínsko, což je škoda.

VÍTE, ŽE ...

- Křest knihy jičínské autorky Zuzany Vávrové „Jak se plní sny“ se uskutečnil v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně v pátek 9. února 2018.

- V týdeníku Unie českých spisovatelů „Literatuře – Umění – Kultura“ ve středu 31. ledna 2018 vyšel článek Václava France „Ještě Matka pegasů“, věnovaný knize Ivany Blahutové „Matky pegasů.“
Václav

ČAJ č. 137 – TEREZA KOPECKÁ

Po loňském úspěšném únorovém čísle ČAJe zasvěcenému zdravotníkům, jsem se rozhodl opět podívat do tvůrčích dílen našich lékařů. Mám jich dostatečnou zásobu a přiznám se, že to letos nebude poslední plánovaná návštěva v našich ordinacích.

Hostem je lékařka MUDr. Tereza Kopecká z Prahy. Sama říká, že při psaní myslím na to, aby čtenáře pobavila, potěšila a pomohla mu zapomenout na to, co ho tíží. Posuďte sami, jak se jí to povedlo z ukázek „Byl mrazivý podzimní den ...“ a „O Bédovi.“

Rozhovor poskytl brněnský lékař a vysokoškolský pedagog Prof. MUDr. Michael Doubek Ph.D. Řeč se stočila nejen ke knize „Nepřízpůsobivost“ (získal za ní Cenu Unie českých spisovatelů), ale i k dalším zdravotnickým problémům. Michael Doubek v rozhovoru říká: „Bez optimismu, ale nikoli laciného, se nedá žít a ani psát.“

O jeho knize „Nepřízpůsobivost“ jsem napsal i já pár poznámek, ale především z autora cituji, neboť kniha je plná zajímavých postřehů.

Hradeckou lékařskou školu zastupuje básník a bývalý dlouholetý primář Gynekologicko – porodnické kliniky Fakultní nemocnice v Hradci Králové Doc. MUDr. Jindřich Tošner Csc., resp. jeho kniha editorials časopisu Gynekolog z let 2004 – 2009 „Akreditace kbelíku,“ kterou by podle mého názoru měl číst každý zdravotník povinně.

Regionální autory (a lékaře) si dovoluji zastupovat já sám povídkou úzce se dotýkající zdravotnictví „Krasohled.“ Václav

**IVANA MYŠKOVÁ
BÍLÁ ZVÍŘATA JSOU VELMI ČASTO HLUCHÁ**

Vydal Host – vydavatelství, s. r.o. v roce 2017

V úvodu musím napsat, že jsem jako čtenář nesdílel takové nadšení nad první knihou Ivany Myškové „Nícení“ jako kritika. Ale povídkový soubor „Bílá zvířata jsou velmi často hluchá“, tedy druhá autorčina kniha, mě zaujala mnohem víc. V celkem jedenácti kratších či delších povídkách Myšková výborně vystihuje psychické pohnutky hlavní hrdinů či hrdinek. Její próza je slovně stroze stručná, ale výstižná. A vybírá si zajímavá témata jako třeba v úvodní povídce „Závěs“, kdy hlavní hrdinka Soňa se před oknem prochází nahá. Zdánlivě banální příběh Myšková domýšlí do všech souvislostí, až nakonec dojde ke smrti muže v sousedním domě, ale víc neprozradím.

Nechci rozebírat všechny povídky, mně osobně se asi nejvíc líbí povídka „Vůně domova“, kdy se mladá rodina přestěhuje do nového domova a přivede si starou a nemocnou fenku Astu. Manželé Hynek a Alena prostřednictvím svého psa nazírají na problémy stárnutí a nepotřebnosti. Autorka se vrací k japonskému zvyku z filmu „Balada o Narajamě“, kdy rodina staré nepotřebné lidi odveze na vrcholek hory Narajama, kde je nechá s trochou jídla havranům a šelmám napospas.

A pochopitelně musím vzpomenout i ústřední povídku, podle které má kniha jméno, „Bílá zvířata jsou velmi často hluchá“, vyprávějící příběh Sylvy, která usne a nevystoupí jedné noci na domácím nádraží, kde na ni čeká její otec. Ale všechno zlé je nakonec k něčemu dobré. Právě oné noci, dokáže říci otci některé věci, které dlouho nosí na srdci - viz str. 193: „Tati, probůh, celej život nás vychováváte k ustrašenosti, celej život se zahazujete s nákejma blbečkama, co jenom zneužívaj vaší ochoty, a my děláme to samý. Dáváte se tak levně. Pinožíte se pro hlouposti,. Vyčerpáváte se obnovováním věcí a jejich udržováním v chodu, místo abyste udělali něco nečekanýho, místo abyste ze sebe dali to nejlepší. Nabízíte se

levně, ale nevěmete si, co vám patří.“ Možná je to i určitý generační vzkaz mladé generace té starší, kdo ví.

V každém případě jsou povídky Ivany Myškové zajímavým počinem na naší literární scéně a jsem rád, že jsem po nich jako čtenář sáhl.

Václav

Pozvánka na udílení Jivínského Štefana 25. 2. 2018 do Hořic

Jivínský Štefan – ocenění za kulturní činnost na území okresu Jičín – se bude v neděli 25. února 2018 předávat už po dvacáté druhé. Role hostitele se v tomto roce tentokrát ujalo město Hořice, které pro toto setkání vybralo prostory Domu kultury Koruna.

Z nominací zaslaných do konce loňského roku bude vytvořen seznam, podávající přehled o různých aktivitách. Na jeho vzniku se podílejí členové Štefanské komise – sdružení, do něhož může vstoupit každý zájemce o zdejší kulturní dění. Majitele sošky za počin roku 2017 určí los, o laureátovi za dlouhodobé působení v kultuře rozhodne porota jmenovaná ze zástupců komise.

Program začíná ve 14 hodin, prezence již ve 13 hodin.

Více zde: <http://jivinskystefan.webnode.cz/news/pozvanka-na-udileni-jivinskeho-stefana-25-2-2018-do-horic/>

MOBELOVA CENA

Alois Marhoul pod záštitou Obce spisovatelů vyhláší:

10.ročník MOBELOVY CENY

Podmínky soutěže: 1 výtisk básnické sbírky(s vročením 2017) včetně adresy autora, kontaktního telefonu, případně mailové adresy - zaslaný autorem(nebo s jeho vědomím) na adresu: Alois Marhoul, 252 04 Čisovice 123, a to do 30.6.2018

Informace o místě a termínu vyhlášení (září 2018) Mobil včas rozešle všem zúčastněným

ČTENÍ ZE ŠUPLÍKU

Za podpory

**Veřejné čtení textů
jičínských autorů
z projektu Literatura žije!**

KDY: 24. 2. 2018 v 18 hodin

KDE: Židovská čp. 100, Jičín

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Přijďte si poslechnout literární díla autorů, kteří se zapojili do pravidelného projektu Literatura žije!

Večer věnovaný literatuře a diskuzi nad texty, které jste jinde zatím neslyšeli. Přijďte poslouchat a dát zpětnou vazbu regionálním autorům.

www.literatura-jicin.cz

POZVÁNKA OD PAVLA JONÁKA

Zvu vás všechny v únoru na kousek tepla do Ševcovny v Jičíně. Vemte si s sebou oblíbeného básníka, texty, nebo jen přijďte pro krásné slovo. Šířte, jste-li dobří. :) P.S.: Moje volba jasná - Jan Skácel.

Pavel Jonák

Rumcajsova ševcovna – 13. února v 18:00

*Přijďte si přečíst
svoji oblíbenou báseň.*

Ženy perem

Letos opět 25.února se budou již po dvaadvacáté udílet ceny Jivinského Štefana za činnost v oblasti kultury na Jičínsku. A tak jsem pro připomenutí sáhl pro foto Martina Žantovského z archivu. Jak ten čas letí. Vzpomínáte? Před deseti lety (25.února 2008) cenu převzal v Kopidlně za dlouhodobé zásluhy Oldřich Suchoradský.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 19. Číslo 2. Únor 2018.

(5.února 2018)

www.ikobra.cz